

עת"א 4311/09/16 - אנס צבאח נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 4311-09-16 צבאח נ' ועדת השחרורים ואח'
29 נובמבר 2016
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
כב' השופטת דבורה עטר
העותר אנס צבאח

נגד
המשיבים
1. ועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד איילה צבן

ב"כ המשיב 2 עו"ד קרן לוי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה 4 שנות מאסר ראשון בגין שוד ותקיפה לשם שוד של נהג מונית שביצע יחד עם שב"ח אחר, בהיותו שוהה בלתי חוקי, בהפרעה לשוטר כאשר הוא והאחר זהו על ידי שוטרים כשהם צועדים ברחוב, ניסו להימלט ונתפסו.

העתירה מכוונת כלפי החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 9.8.16 שדחתה את בקשתו של העותר לשחרור על תנאי בתנאי תעסוקה כפי שהוצגו בפניה ובפנינו, וללא תוכנית שיקומית.

ב"כ העותר טוענת בכתב העתירה ובטיעוניה בפנינו כי אין לזקוף לחובת העותר את העובדה שלא קיבל תוכנית שיקומית של רש"א מאחר ומדובר בשב"ח, לא ניתן לזקוף לחובתו את העובדה שלא קיבל תוכנית שיקומית פרטית מסיבה כלכלית ולא ניתן לזקוף לחובתו את העובדה שלא יצא לחופשות בהיותו תושב שטחים.

ב"כ העותר טוענת כי ניתן לשחרר את העותר אף ללא תוכנית שיקומית וגם כאשר משטרת ישראל תתקשה לפקח על

עמוד 1

תנאי שחרורו שכן מדובר בתושב האזור, אין להפלות אותו לרעה לעומת תושבי ישראל אשר היו משתחררים בנסיבות דומות רק בשל היותם תושבי ישראל.

ב"כ המשיב מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר ועומדת על המסוכנות שנובעת מהעבירות נושא מאסרו, גם אם אין לו עבר פלילי, באשר להודאת המערער בעבירות נושא מאסרו, טוענת ב"כ המשיב כי לא מדובר בהודאה כנה אלא בהודאה הסותרת את נסיבות ביצוע המעשים והמניע לביצועם, כפי שבא בכתב האישום ובדברי העותר בפני בית המשפט שגזר את דינו.

באשר למכתב שכתבה יו"ר מועצת אום ספא, טוענת ב"כ המשיב כי המכתב נכתב על ידה בשמו של העותר ובשל כך יש לקבל אותו "בעירבון מוגבל".

ב"כ המשיב אינה מתעלמת מהשתתפותו של העותר בסדנת שליטה בכעסים אך לטענתה השתתפותו הייתה בשלב מאוחר יחסית של מאסרו ולא ניתן להתרשם מהיתרמותו בהליך המאסר.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי היא נתנה דעתה לכל הנתונים החיוביים שהוצגו בפניה על ידי גורמי הכלא וגורמי הטיפול, דהיינו, השתלבותו בעבודה, השתתפותו בקבוצת שליטה בכעסים ובקבוצות חינוכיות, כאשר הוא שיתף פעולה עם מנחי הקבוצות.

כך כתבו גם גורמי הטיפול כי הוא לא מגלה בעיות משמעת, מודה במיוחס לו ומביע חרטה אך באשר למניע לביצוע העבירות נושא מאסרו, אמר העותר כי מדובר בתוצאה של הסתבכותו עם מעסיקו עד כדי אלימות ביניהם שבגינה הגיש נגדו המעסיק תלונה.

הוועדה התייחסה בספק להודאתו של העותר שכן זו אינה תואמת את מה שנטען לפני בית המשפט שגזר את דינו ואכן יש סתירה בין המניע שנמסר לבית המשפט לבין המניע שנמסר על ידי העותר לוועדה שהחלטתה היא נושא העתירה.

הוועדה גם לא התעלמה מנתוני השליליים של העותר שבצד התרשמות גורמי הטיפול וגורמי הכלא מהתנהגות גלויה תקינה, הוצגו בפני הוועדה ובפנינו מידעים חסויים, לרבות מהזמן האחרון יחסית, המלמדים על מעורבות שלילית של העותר בתחום הסמים ובהחזקת חפץ אסור וכן מידעים המעלים חשש לפגיעה באחר באם ישוחרר העותר על תנאי.

לאור כל האמור לעיל, ומבלי שאף אנו מתעלמים מנתוני החיוביים של העותר, החלטת הוועדה שלא לשחרר את העותר ללא תוכנית טיפולית, גם אם לא יכול היה להשתלב בתוכנית רש"א בשל היותו תושב האזור, היא החלטה סבירה ומוצדקת ואנו ודחים את העתירה.

<#3#

ניתן והודע היום כ"ח חשון תשע"ז, 29/11/2016 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

דבורה עטר, שופטת

ד"ר שמואל בורנשטיין
שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד